

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 14. marca 2012 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému **R. A. a spol.**, pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej Tr. zák.) k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/, ods. 5 Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného R. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2T 5/2005, z 26. januára 2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej Tr. por.) sťažnosť obžalovaného R. A. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Nitre z 26. januára 2012, sp. zn. 2T 5/2005, bolo podľa § 31 ods. 1 Tr. por. rozhodnuté o nevyhlúčení predsedníčky senátu JUDr. Ľ. K. z vykonávania úkonov v danej trestnej veci.

Uvedenému uzneseniu predchádzalo podanie obžalovaného R. A. z 2. januára 2012, ktorým podal námietku zaujatosti voči predsedníčke senátu z dôvodu, že v ten istý deň podal na ňu trestné oznámenie.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal obžalovaný A. včas sťažnosť, v dôvodoch ktorej namietol procesný postup predsedníčky senátu, ktorá ho mala nechať predviesť na hlavné pojednávanie, taktiež namietal tú skutočnosť, že o ním vznesenej námietke nerozhodoval nadriadený súd, ale senát krajského súdu.

Dňa 8. marca 2012 predložil príslušný spisový materiál Krajský súd v Nitre tunajšiemu súdu na rozhodnutie o vyššie uvedenej sťažnosti obžalovaného.

Najvyšší súd po zistení, že sú splnené všetky formálne podmienky predpokladané Trestným poriadkom na podanie sťažnosti – sťažnosť podala oprávnená osoba, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná a podanie bolo uskutočnené včas; podľa § 147 ods. 1 Tr. por. rozhodujúc v súlade s ustanovením §§ 564 ods. 4, 567c ods. 1 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že krajský súd v danom prípade postupoval správne a v súlade so zákonom.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len prísediaci), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u **ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám**, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992 výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého - „**nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi**. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“.

S ohľadom na uvedené je teda zrejmé, že sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje tiež i na ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho

najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranné, spravodlivo, bez zbytočných priet'ahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov.

V zmysle súdnej praxe treba pritom pomerom k prejednávanej veci rozumieť najmä skutočnosť, že orgán uvedený v tomto ustanovení bol sám poškodený trestným činom, ktorého sa majú týkať procesné úkony, resp. ním boli poškodené jemu blízke osoby. Naproti tomu pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom.

Pokiaľ ide potom o posudzovaný návrh, tak z jeho obsahu je zrejmé, že tento obžalovaný odôvodnil v podstate len **námietkami smerujúcimi k procesnému postupu súdu**, ktoré však nepatria medzi dôvody vzniku pochybnosti o nezaujatosti tohto – ktorého orgánu taxatívne uvedené v ust. § 30 ods. 1 Tr. por., a preto pre ne ani nemôže byť takýto orgán vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. To však ale neznamená, že tieto nebudú musieť byť predmetom preskúmania v rámci odvolacieho konania.

Okrem uvedených výhrad dotýkajúcich sa spôsobu rozhodovania dotknutého krajského súdu pritom obžalovaný R. A. neuviedol vo svojej námietke a následnej sťažnosti žiadne také **konkrétne skutočnosti**, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci, pričom tieto nie sú ani obsahom predloženého spisového materiálu. Samotné podanie trestného oznámenia na sudkyňu ani samotná predsedníčka senátu nepovažuje za okolnosť, ktorá by mala viesť k jej zaujatosti.

Ide o pomerne rozšírenú prax obvinených a obžalovaných, ktorí podaním neodôvodnených trestných oznámení a následnou námietkou zaujatosti sa snažia jednak o spôsobovanie priet'ahov v konaní, jednak o výmenu zákonného sudcu.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k takému záveru, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na vyslovenie vylúčenia sudcu, nakoľko nie je daný žiadny dôvod predpokladaný týmto zákonným ustanovením, v dôsledku ktorého by mohlo byť ohrozené neustranné a zákonné prejednanie uvedenej trestnej veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval sťažnosť obžalovaného R. A. za dôvodnú, a preto ju podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. marca 2012

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová